Joan. Desp. Ninivitæ
ARTIS VERSIFICATORIÆ
COMPENDIVM.

Quicquid ad carminis frequentioris ſtructu-
ram, & ſyllabariæ quantitatis cognitionem
conducere viſum eſt, diligenter ex-
cerptum cum exemplis.

Acceſſit eiuſdem Appendix de Accentibus.
Item de Figuris Liber.

Prioribus editionibus longè emendatior.

EDINBVRGI,
Sumptibus Hæredum Andreæ Hart, 1631.

ARS VERSIFICATORIA:

LIBER X.

Carminis & metri, seu versus definitio.

Vid est Carmen? Oratio strictiore pedum lege coercita, & ornatissimum dicendi genus. Vnde dicitur Carmen? A canendo, quod sit aptum cantibus. Non quod lenocinio vocis cantanda sint carmina, sed cum quadam gravitate pronuncianda. Nam autore Cæsare, qui bene legit carmina, bene cantat: qui verò bene cantat, malè legit. Quomodo aliter dicitur carmen? Metrum, ex eo quod certa pedum mensura carmen metiri soleamus. Quomodo aliter? Versus, quod tamdiu verti debeat quoad rectè constituatur, vel quia uno versu finito, ad principium alterius vertamur,

DE PEDE.

Quid est pes? Syllabarum dispositio certo numero definita. Dicti autem sunt pedes, quia quemadmodum pedibus ambulamus, sic carmina quibusdam quasi pedibus incedere videntur: vel quia per eos veluti scalarum gradus, carmina scandimus Quid est scansio? Legitima metri per singulos pedes distinctio. Dic aliquot ex vulgatioribus carmina. Hexametrum, Pentametrum, Sapphicum, Asclepiadæum, Phaleucium. Habesne super his regulas? Habeo. Ostende.

DE HEXAMETRO VERSV.

Hexamètrum senis carmen pedibus fit: & apè
Dactylus est quintus: sextam sibi vult regionẽ
Spondæus: reliquisq, locis sit uterlibet horũ.

Die sensum. Carmen Hexametrum sex pedibus constat: quorum quatuor primi sunt Dactyli vel Spondæi: quintus tantum Dactylus, sextus vero Spondæus. Quid est Dactylus? Est pes constans tribus syllabis, quarum prima est longa, & duæ ultimæ breves, ut scribite, carmina. Quid est Spondæus? Est pes constans duabus syllabis longis: ut Dantes, scribunt. Affer exemplum carminis Hexametri.

Arma virumque cano, Troia qui primus ab oris.

Scande. Arma vi, Dactylus, runique ca, Dactylus, no Tro. spond. jæ qui, spond. primus ab Dactyl. oris. Spond. Scande, i. distingue pedes, metire carmen, &c. Cur dicitur Hexametrum? Quia sex pedum ictibus ipsum metimur: ab hex. id est sex. & metrum, id est mensura. Quid in id annotari præcipit *Despauterius*? Hæc sequenti Regula contenta.

PEDES NOTHI SIVE ILLEGITIMI IN HEXAMETRO.

Hæc te legitime docui: nam sæpe Poetæ
Ipsa minus servant. Tu quanta licentia cautus
Est permissa, vide: nequando turpiter erres:
Namque rei gravitas quinta in regione locavit
Spondæum, veluti *magnum Iovis Incrementum.*
Datque pedes alios Maro: tu puer elige legem.

Explica. Heroici versus pedes legitimi: i. ex carminis lege debiti, sunt dactylus & spondæus. admittuntur tamen nothi. i. illegittimi, per poeticam licentiam, quam cavebis, quia raro occurrit nec nisi in magnis operibus eorum Poetarum, qui extra omnem invidiæ aleam positi sunt, Poetæ itaque in quinta regione sæpe: spondæum locant, ubi rei gravitas & majestas significatur, aut mœror & languor, tamen id rarò est faciendum. Virg.

Chara Deum soboles, magnum Iovis incrementum. Idem.

Tunc ille Æneas quem Dardanio Anchisæ.

Et iterum de Sinone maximam tristitiam, longuoremq. simulante.

Constitit, atque oculis Phrygia agmina circumspexit.

Hi versus spondaici dicuntur. Quandoque sexto loco est dactylus, sed vix, nisi hypermeter locum habeat, & una syllaba redundet, Virg.

At tuba terribilem sonitum procul excitat horrida.

Ob eam rem tales versus dactylici appellantur. Reperiuntur & alii peregrini pedes in diversis locis hexametri, qui sunt. Anapæstus, Proceleusmaticus, nisi cæsuræ licentiam esse velis. Tu licentiam cavebis, nisi tantus fueris quanti hi apud quos ea licentia reperitur, & tum ita cautè & ita parcè uteris ut veteres. qui sunt hi pedes quorum

modo

modo meministi? Iambus est pes constans duabus syllabis, priore brevi, altera longa, ut Doces. Anapæstus pes constans tribus syllabis: quarum duæ primæ sunt breves, & ultima longa. Virg.

Fluviorum Rex Eridanus campoſque per omnes.

Proceleusmaticus, pes qui constat quatuor syllabis brevibus: ut Ariete: & vertitur in dactylum per synæresin quasi a vocalis fiat consonans. *Hærent parietibus scalæ postesque sub ipsos.*

Est autem synæresis, duarum syllabarum in unam propter versum contractio. Subjice reliqua.

VLTIMA VERSVS ANCEPS.

Vltima cujusque est communis syllaba versus.
Ne credas esse in sexta regione trochæum.

Vltima syllaba cujuscunque versus est anceps: id est, communis pro arbitrio compotentis.

PENHTEMIMERIS CVM ALIIS CAESVRIS.

Per pēthemimerim brevis est producta licēter.

Penthemimeris, est ubi post duos pedes manet syllaba partem orationis finiens: veluti. *Omnia vincit amor*—— hic post duos pedes, omnia, vincit a, manet syllaba mor, finiens hinc orationis parte amor? cujusmodi syllaba invenitur licenter produci ratione cæsuræ, ut naturaliter sit brevis: ne dicatur tertio loco esse Iambus. quem non recipit heroicum. Cæsura vel sectio est syllaba residua in fine dictionis post pedem absolutum, quæ si brevis sit, licentia extenditur. Quatuor species habet. Triemimerim post unum pedem. Virg.

Pectoribus inhians spirantia consulit exta.

Penthemimerim, ubi post duos pedes syllaba manet. Virg.

Omnia vincit amor, & nos cedamus amori.

Hepthemimerim, ubi post tres pedes. Virg.

Dona dehinc auro gravia sectoque elephanto.

Enneemimerim, post quatuor pedes. Virg.

Ille latus niveum molli fultus hyacintho.

PENTAMETRVM CARMEN.

Pentametrū vult quinq; pedes: pes tertius esto
Semper spondęus, quartus quintusq, anapęstus
In reliquis spondæus erit. vel dactylus, ut vis.

Pentameter versus constat quinque pedibus, quorum tertius semper spondæus est: quartus & quintus anapæstus: reliqui spondæi, aut dactyli, vel hi mixti: ut vis. Semper autem adsit Pentemimeris, sive cæsura. Exemplum, *Omnibus invidem, invidet nemo tibi.*

Metire. Omnibus, dactyl. invide dactyl. as li, spond. vide ne anapæst. mo tibi, anapæst. Alii scandendo post duos primos pedes faciunt cæsuram. deinde duos dactylos sumunt cum altera cæsura: sic

Arte leves curius, arte regendus amor.

Arce. le, dactyl. ves cur, spon. rus, cæsura, arte re, dactyl. gendus a dactyl. mor, cæsura. Vnde dicitur Pentameter? A pente, i. quinque, & metron, mensura: quia quinque habet mensuras, seu pedes. Pentameter versus cum Hexametro junctus, facit carmen Elegiacum, miseris, aliis etiam rebus scribendis aptum. quale est Ausonii.

Fortunam reverenter habe, quicunque repente
Dives ab exili progrediere loco.

Et debet cum eo sensum concludere, aut suspendere, ita ut in sequentibus duobus penitus absolvatur.

ASCLEPIADAEVM CARMEN.

Vult Asclepiadis versus spondæon habere
Principio: binos hinc rite capit Choriambos:
Pyrrhichius sequitur, quo non velocior alter.

Asclepiadæus versus, constat spondæo, duobus Choriambis, & Pyrrhichio, ut Horat. Od. 1.

Mecænas atavis edite Regibus. Distingue pedes.

Mecæ, spondæus, nas atavis, choriambus, edite re, choriambus, gibus, pyrrhichius. Quis pes Choriambus. Qui constat quatuor syllabis, quarum prima est longa, secunda brevis, tertia brevis, quarta longa. ut nobilitas. Quis pyrrhichius? Qui ex duabus brevibus conficitur. ut Deus. Vnde dicitur versus Asclepiadæus? Ab Asclepiade inventore. Dicitur & Choriambicum.

SAPPHICVM CARMEN.

Quinque pedes Sapphus carmen capit: esse trocheus
Vult primus, quartusq. & quintus: tertius autẽ
Dactylus: ipse locum sumes spondęe secundũ.
Hoc carmẽ post treis versus sibi jungit Adonis
Metrum: quod sic fit, spõdęũ dactylus anteit.

Carmen Sapphicum constat trochæo, spondæo dactylo, duobus trochæis, veluti

Vt queant laxis resonare fibris. Metire.

Vt que, trochæus, ant la, spond, xis reso, dactyl. nare. trochæus fibris troch. Catullus sæpe duos trochæos primos ponit; quem imitatur Buchananus, Psal. 90.

Mox humi comis jacet arefactis.

Huic carmini post tres versus subditur Adonium, sive Adonicum, sic dictum ab Adone inventore, dactylo & spondæo constans, ut apud Severinum Boetium *Nubibus atris, Condita nullum, &c.*

Nomen habet à Sappho puella, primum hoc genere apud Græcos usa. Quid est trochæus? Pes qui ex longa & brevi constituitur. ut Solve.

PHALEVCIVM CARMEN.

Quum facies carmen quod composuisse Phaleucus
Dicitur, in prima spondæus erit regione:
Dactylus inde datur, triplicem cui junge trochæum.

Phaleucium constat spondæo, dactylo, & tribus trochæis, ut apud Catullum,

Passer deliciæ meæ puellæ. Scande.

Passer, spond. delici, dactyl. æ me. troch. æ pu. troch. ellæ. troch. Nomen accepit à Phaleuco inventore, & dicitur alias hendecasyllabum, quod sine Synalœpha & Eclipsi undecim est syllabarum Catullus in prima regione usus est promiscuè Iambo & Trochæo. Quæ sunt figuræ scansioni potissimum deservientes? Synalœpha, Eclipsis, Synæresis, Diæresis. Profer de his regulas.

ECLIPSIS EL SYNALOEPHA.

M necat Eclipsis seu vocalem Synalœpha,
Dictio dum sequitur, quæ à vocali incipitur.

Eclipsis, est m literæ cum sua vocali detractio, absumptio, vel interemptio. quoties dictio aliqua in m literam desinit, & dictio sequens à vocali inchoatur: ut in hoc versu.

Virtutem primum esse puta compescere linguam. Scande.

Virtu, spond. tem pri, spond messe pu, dactyl. m & a absumpta, ra com, spond. pescere, dactyl. lingnam spond. Virg.

——— Multum ille & terris jactatus & alto.

Scanditur sic Mul til, let ter, ris ja, ctatus &, alto. Aliquando tamen non interimitur. Ennius.

Hic ubi cæsa fere sunt millia militum octo. Priscianus.

Et formam contra positarum imagine comi.

S quoque sola aliquando interimitur. Lucretius.

Arboribus veteres decidere falcibus ramos.

Aliquando cum vocali præcedente. Virg.

Aut ovium fœtus, aut urentes culta capellas Sic scanditur.

Aut ovi, dactylus: um fœ, spond, tautu spond. rentes, spond. culta ca, dactyl. pellas spond. idem.

Inter se coiisse viros, & decernere ferro.

Synalœpha est vocalis detractio: quoties in eam dictio desinit & sequens â vocali exordium sumit: ut

Sera nimis vita est crastina, vive hodie. Scande:

Sera ni. mis vi. t'est cra stinavi, v'hodie. Quòd si versus finiatur in m: vel in vocalem, & sequens à vocali incipiatur, nulla erit eclipsis aut synalœpha, præterquam in paucis versibus, qui dicuntur hypermetri, ubi in versu finito manet syllaba, in m, vel in vocalem desinens, quæ à principio alterius versus absumitur. Virg. 10. Æneid.

Sternitur infœlix alieno pulvere, cœlumque

Adspicit, & dulceis &c ——

Idem. Georg. 1. *Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem*

Et foliis undam &c. ——

VOCALIS NON ABSVMPTA, SED CORREPTA TANTVM.

Non perimens longam raro breviare Poeta
Consuevit: veluti *sunt insulæ ore canendæ.*

Vocalis ante vocalem semper absumitur, sed aliquando longa solum corripitur, quod notandum magis quàm imitandum. Verg.

Et longum formose vale, vale inquit Iola. Idem.

Credimus? an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?
Nunc magno nobis sunt insulæ ore canendæ. Prisc.

VOCALES ANTE VOCALEM IMMVTATAE.

Id mirare magis, vocalem nil variatam
Interdum cernes: velut, *Ionio immenso.*

Aliquando vocalis manet invariata: sed id quoque magis notandum, quam imitandum. Ovid.

Iactari quos cernis in Ionio immenso.

Versus est spondaicus. Virg.

Et succus pecori, & lac subducitur agnis.

O, ET HEV.

Heu, ô non perimes: at ô interdum breviabis.

O & Heu ante vocales integræ manent, Ovid.

O utinam tunc cum Lacedemona classe petebat. Virg.

Te Coridon ô Alexi, trahit sua quemque voluptas.

Vbi ô etiam corripitur. Ovid.

Heu, ubi pacta fides? ubi qua iurare solebas? &c.

In his ergo Synalœpha nihil juris habet.

VOCALIS ANTE VOCALEM IN EADEM DICTIONE ABSVMPTA.

Vocalem perimunt plęrunq. in nomine eodē.
Sic Maro docte refers. *Alvearia vimine texta.*

Synalœpha fit nonnunquam in eadem dictione. Virg.

Seu lente fuerint alvearia vimine texta. Scande Alvaria. propert.

Eosdem habuit secum quibus est elata capillos. Scande.

os dabu, it se, &c. Hæc contractio fit plærumque in possessivis in (reus) finitis. Ovid. 12. Metamorph.

Barba erat incipiens, barba color aureus, aureaque.

Ex humeris medios ——— Propert.

Ferreique Eumenidum thalami, ——— Sic contrahuntur apud Poetas ablativi eadem & eodem. Virg. in Bucol.

Vno eodemque igni ——— Propert.

Hac eadem rursus Lygdame curre via.

SYNAERESIS NVLLI VITANDA.

Omnibus ista licent, *huic, cui, dii, diis,* quoque *dehinc, dein,*
Proin, deest, semianimis, prout, deorsum, prædendere, seorsum:
Sic *ii, sic iisdem.* Quędam divisa leguntur.

Synæresis, est duarum vocalium naturaliter diversarum, in unam contractio: ut Thesi pro Thesei: Phæton pro Phaeton: Auris pro aureis, ut *Atria dependent lychni laquearibus auris.*

In sequentibus solet esse licentia, in carmine, huic cui, dii, diis, dehinc, dein, proin, deest, semianimis, semiustus, semihomo, prout, deorsum, seorsum, prædendo, ii, iisdem: ut

Huic conjunx Sychæus erat ———
Cui pendere sua paterere, &c. ———

Quædam divisa leguntur.) Nam huic dissyllabum est Sidonius

Assurrexit huic, cavit quod torridus Auster. Albinus.

Ille cui ternis Capitolia celsa triumphis.

DIAERESIS.

Scandere si bene vis, tu nosce diæresin apte,
Ex una per quam duplex fit syllaba semper:
Sic *sylvæ* vates lyricus trissyllabon effert.

Diæresis est unius syllabæ in duas divisio: ut syluæ dissyllabum est. sed vates lyricus. Horatius per tres syllabas sylüæ dixit: ideo notitia huius figuræ ad scansionem necessaria est. In verbis Volvo & Solvo frequens est Diæresis apud Poetas. Catul. de Passere.

Quod zonam solüit diu ligatam. Ovid.

Debuerant fusos evoluisse suos.

Diæresis, id est divisio. Diaireo, id est divido.

I. VOCALIS VBI PVTATVR ESSE CONSONANS.

Nominibus Græcis non consonat I, sed Hebræis:
Quapropter dices, *Iacobus, iambus, iaspis*:
Profer *Iulus, Iapys, Ioannes* & *Iesse*:
Suaveque ab indoctis laniatum nomen *Iesus.*

I litera nunquam in Græcis, sed sæpè in Hebræis est consonans: unde Iacobus quatuor syllabarum est, Iambus, Iaspis, Iulus, Iapys, Iesse, Iason, Ioseph, Iacob, Ionas, &c. trium. Iesus autem trisyllabum est in quo bis peccavit Alexander ibi. (Dat Iesus um quarto, &c.) Quod Iesus dissyllabum protulerit, ut I sit consonans, & e ante s producendum breviaverit.

¶ *Quot sunt Regulæ generales quantitatis syllabariæ? Duodecim. Cedo Quæ.*

PRIMA DE POSITIONE.

Dum postponuntur vocali consona bina,
Aut duplex, longa est positu. Quod si duo subsint
Finali, raro positu producitur illa.

Vocalis naturaliter brevis, quam duæ consonantes continuò sequuntur, ita ut una consonantium in eadem dictione ipsi vocali adhæreat: aut vocalis quam in eadem dictione sequitur duplex, i, z, & x. vel i consonans in medio dictions non compositæ inter duas vocales posita, ut Maia, producitur ea vocalis positione, sive positu consonantium vel duplicis. Excipe in nominbus bijugi, trijugi, multijuges, &c. Cur dixisti vocalis? Quia omnis syllaba, gratia vocalis quanta dicitur. Cur dixisti, ita ut una consonantium, &c. Quia non oportet semper utramque in eadem syllaba locari, sed una

potest

poteſt eſſe in fine unius dictionis, & altera ſtatim in principio alterius dictionis ſequentis, verbi gratia a in at corripitur: eadem, ſi conſonans in principio ſequentis dictionis ponatur, producitur. Virg.

At Regina gravi, &c.

Exempla regulæ ſunt Tempus, annus, luſtrum, dixerunt azymus, ajo. &c. Conſonans bis poſita pro duabus habetur: ut prima in annus &c. Declara illud (Quod ſi duo ſubſint finali raro &c.) hoc eſt Oportere ex iis conſonantibus alteram ſemper eſſe junctam cum vocali. Nam ſi qua dictio terminatur in vocalem brevem, & huic ſubjicio in verſu dictionem, in cujus initio ſint duæ conſonantes, fallor ſi puto illam vocalem finalem brevem poſſe produci poſitione, quanquam hoc factum aliquando reperiatur: ut apud Iuvenal.

Occulta ſpolia, & plures de pace triumphos.

Occul. ſpond. ta ſpoli. dact. hic ta, longa poſitione conſonantium ſp, ſed quod tam rarum eſt, non eſt trahendum in exemplum.

REGVLA SECVNDA, DE LIQVESCENTIA.

Cum muta liquidã ſcribens in ſyllaba eadem,
Ancipitem ponas vocalem, quæ brevis eſſet,
Hanc tamen in proſa ſemper breviare jubemus.

Sunt *l*, *r*, liquidę: queis raro jungimus *n*, *m*.

Quando vocalem natura brevem ſequuntur muta & liquida, eandem cum ſequente vocali conſtituentes ſyllabam, ita tamen ut præcedens vocalis in eadem dictione ponatur, ipſa eſt anceps in verſu, in proſa vero ſemper correpta. Mutæ ſunt b, c, d, f, g, k, p, q, t, Liquidæ l & r, & aliquando n m, Ovid.

Et primo volucri ſimilis mox vera volucris. Virg.

Albanique patres &c ——— Ovid.

Tempus Atla veniet. ——— Sic ibidem.

Id metuens ſolidis pomaria clauſerat Atlas, &c.

De n & m rariora ſunt exempla: ut Arithmos, i. numerus: & cycnus quæ corripiuntur. Horat.

Donatura cycni ſi libeat ſonum.

Verſus eſt Aſclepiadæus, Cur dixiſti in regula, vocalem natura brevem? Quia quæ ſine poſitione producitur, nulla liqueſcentia poteſt corripi: ut prima in Matrimonium &c. Cur dixiſti, eandem cum ſequente &c. Quia alioqui liqueſcentia locum non haberet: ut abnuo, obruo &c.

REGVLA

REGVLA TERTIA DE DIPHTHONGIS.

Diphthongum produc in Græcis atque Latinis.

In Græcis ſemper: verum ſubeunte Latina
Vocali, brevio: veluti *præit*, atque *præuſtus*.

Omnis diphthongus naturaliter producitur, tam in Græcis quam in Latinis: ut Muſæ, cœna, audio, euge. In Græcis quidem etiam ſubeunte vocali: ut AEacus, OEagrus &c. *In* Latinis vero tum corripitur ſæpius: ut Præeſſe, prehendo, & omnia à præ compoſita, ſequenti vocali. *Virg. Stipitibus duris agitur. ſudibuſque præuſtis.*

Ovid. *Raptaturque comis per vim nova nupta prehenſis.*

Quid eſt diphthongus? Duarum vocalium vim ſuam retinentium in eadem ſyllaba complexio. Vnde dicitur á dis, i. bis & phthongus, ſonus, quaſi duarum vocalium ſonus. Quot ſunt diphthongi? Sex, æ, œ, au, eu, ei, vi: ut Sæpe fœnum, aula, Euterpe, treis, Harpyia.

REGVLA QVARTA, DE VOCALI ANTE VOCALEM.

Vocalis brevis ante aliam manet uſque Latinis

Vocalis ante vocalem in Latinis dictionibus corripitur: ut Marius, Maria: Lucius Lucia.

QVINQVE EXCEPTIONES.

Ni capit r, *fio* produc: & nomina quintæ
E ſervant longum ſi præſit i, ceu *ſpeciei*,
Anceps ius erit patrio: dic ſemper *alîus*:
Alterîus brevio tantum: commune ſit *ohe*.
Caîus & *Caî* produc: conformia junge.

Exceptiones ſunt quinque. Prima, Fio producitur, ubi abeſt (r) ut Fiebam, fiam: ubi vero adeſt (r) corripitur: ut Fieri, fierem. Secunda, Nomina quintæ declinationis producunt e ante i in genitivis, dativiſque ſi præcedat i, ſicut ſpeciei: ſecus corripiunt: ut Fidei, rei. Tertia, Pronomina ſecundæ declinationis, & nomina habentia ſecundam declinationem pronominum, variant i ante us. ut Vnius, illius, quæ in proſa tantum producuntur. Alius in genitivo tantum producitur. Alterius ſolum corripitur Quarta, Ohe interiectio exclamantis & ſatiati, variatur. Quinta. Pompei, Cai, Vultei, ſimileſque. vocativi producuntur, & ubicunque i conſonans in vocalem vertitur, ut fit in Caius triſſyllabo. Diana primam habet communem.

DE VOCALI ANTE VOCALEM IN GRAECIS.

Hic Græci variant, nec certa lege tenentur.

Græ-

Græcorum quædam producunt vocalem ante vocalem: ut Aer, latria. Quædam corripiunt: ut Sophia, de quibus non potest dari certa regula.

REGVLA QVINTA, DE DERIVATIS.

Derivata patris servabit dictio normam:
Consona si patris maneat, docet istud *aratrum*.
Multa tamen tolles post declarata, vel ante.

Syllaba tanta est in derivativo, quanta fuit in ea primitivi parte, unde immediatè derivabatur, si consonans primitivi maneat in derivativo: ut *Legi*, præteritum priorem producit: ergo etiam legeram, legerim, legissem, legero, legisse, quia á legi formantur. Lego autem priorem corripit, ergo etiam legebam, legam, legerem. &c. Item supinum aratum producitur: ideo etiam quod ab illo fit aratrum non positu tantum, sed natura ipsa, &c. Cæterum multa contra primitivorum regulas, aut producuntur, aut corripiuntur, quorum nonnulla jam dicta sunt, plura declarabuntur.

REGVLA SEXTA, DE COMPOSITIONE.

Simplicis observat mensuram compositivum,
Quamvis diphthongus, vel vocalis varietur.
Hanc legem spernũt *dicus à dico*; *innubus* atque
Pronubus, *ambitus*; *nihilum* cum *semisopitus*,
Pejerat á juro, cum *dejerat*, *agnitus*, & *cog*.
Connubium varies: ab *itum comitia* dicas.

Compositum sequitur simplicis regulam: ut contra, & etiam diphthongo aut vocali mutata: ubique tamen sunt regulæ observandæ positionum & vocalium antevocales: ut Ludo, colludo, lædo, illido, amicus, inimicus: tabeo, contabeo, taceo, reticeo: facio, reficio. Sic per hanc regulam præpositiones in compositione quantitatem priorem servant: ut abeo, Adamo, subeo, evoco, deduco, amoveo, &c.

¶ *Hanc legem* &c. Ab hac regula demuntur à dico nomina in dicus: ut Causidicus, maledicus &c. A nubo, pronuba innuba, Connubium variatur. Ambitus, ta, tum: participium ab ambio ambis producitur. Ambitus nomen semper corripitur. Nihilum à ni, id est, non, & hilum, res nullius pretii, utpote, fabæ nigrum, quod producitur: nihilum autem corripitur. Persius.

De nihilo nihil in nihilum nil posse reverti.

Sopio

Sopio primam producit: & semisopitus eandem corripit. Cætera satis patent præter comitium, quod à simul itando dictum volunt, & producit primam etiam, nempe com, licet eadem in coeo brevietur: nam coeo erat comeo: i. simul eo: sed fecit euphonia coeo. Præterea comitium antepenultimam producit, hoc est illud i ante t, cum idem sit breve in coitum, & in simplici itum.

SE ET DI.

Se produc & *di*: præter *dirimo* atque *disertus*.

Se & Di præpositiones Latinæ inseparabiles producuntur: ut Segrego, diduco, &c. Corripiuntur tamen Dirimo, disertus.

RE.

Est *re* breve; at *refert* à *res* producere debes.
Rejicit & *reicit*; Nam quæ *jacio* tibi format,
I prius interdum tollunt, ut corripiantur.
Addit vel demit metri gravitate Poeta.

Re præpositio inseparabilis corripitur: ut Redeo, reditus, pro annuo proventu, renuo. (At refert &c.) Refert à res compositum, producitur: alioqui corripitur. Rejicio, à re & jacio producitur positu. quia in eo verbo i consonans efficitur: ubi autem corripitur i. consonans abjicitur, quod etiam contingit in aliis compositis à jacio: ut Adjicio, vel adicio: abjicio, abicio: subjicio vel subicio, &c. Ea abjectio in prosa barbarismum facit: in carmine in his compositis à jacio omnibus licet. Poetæ profecto plærunque metri gratia aliquid addunt aut demunt, id in prosa esset barbarismus, præterquam fortè in paucis jam olim in prosa admissis.

PRO.

Est *pro* breve in Græcis: *pro* longum rite Latinis.

Pro, Græca præpositio pro ante, semper corripitur: ut Prolepsis, prologus, propheta &c. Pro Latina præpositio producitur: ut Prodo, proficio &c.

PRO CORREPTVM.

Corripias *pronepos*, *profugat*, *profugit*, *proficiscor*,
Et *procio*, peto significans: cui junge *procello*,
Atque *profana*, *professa*, *profunda*, *profesta*, *profari*.

Propino

Propino vario, *procuro*, jungo *profundo*.
Sic bene docte locas *propello*, *propago* Lucreti.

Dictiones textui insertæ corripiunt pro, inter quas propino, procuro, profundo, propello, propago propagas verbum variant, Propello quidem & propago apud Lucretium potissimum.

I ET O IN COMPOSITIS.

Pars si componens fini prior i vel o donat,
Sit breve: *cunctipotēs* & *Timotheus* manifestant
Quod si nō semper manet i, producito semper.

Habet hæc regula partes duas, quarum prior est. Dictiones compositæ, sive Latinæ, sive Græcæ, terminantes in i primam partem compositionis, breviant i: ut Bifidus, trifidus, sesquipes, semivir, vitisator &c. Posterior, Dictiones Græcæ terminantes in o primam partem compositionis, breviant illud o, ut Dorothea, Samothracia, Timotheus &c. (Quod si non &c.) Hoc si ex declinatione tantum proveniret, produceretur, ut Tantidem tanticunque, quanticunque. Sic si partes compositionis dividantur & legantur seorsum, ut magni pendo.

EXCEPTIO.

A *quotus* atque *dies* rectè variato: at *ibidem*
Et *tibicen* erit longum, cui iungis *ubique*.
Protrahit Ausonius *matricidam* gravitate.
Lagopus, *geolophus*, atque *Theophila* produc.
Cum *Leucopetra*, *Geometra* iungitur apte.
Quod *medius* facit atque *dies* producito semper.

A quotus & dies fit quotidie, & hinc quotidianus. & variari potest utrumque. At ibidem, tibicen ubique producunt scilicet secundo loco positum. Ausonius metri gravitate, producit matricida in Monostichis Cæsarum,

Matricida Nero propriis vim pertulit ensis

Lagopus, avis leporino villo pedes habens. Geolophus, id est terræ tumulus: Theophilus. Theophila propria: leucopetra, loci nomen, & interpretatur alba petra: Geometra notæ significationis producuntur, Meridies quasi medius dies, producitur semper.

REGVLA

REGVLA SEPTIMA, DE PRAETERITIS DISSYLLABIS.

Prę̃teritiva tenent primam diſſyllaba longam.
Tolle *bibit, ſcidit,* & *fidit,* ac *tulit,* ortaque *do, ſto.*

Præterita diſſyllaba producunt priorem: ut Veni, feci, vidi &c. Tolluntur ſex, bibi, ſcidi, fidi, tuli, dedi, ſteti, quæ breviant.

REGVLA OCTAVA, DE GEMINATIS PRAETERITIS.

Corripiunt binas geminantia, ceu *cecidêrunt.*
Tolle *cecíderunt* à *cædo*: à *pedo, pepedi.*

Præterita geminantia principium, primam & ſecundam ſyllabam corripiunt niſi poſitio impediat: ut Tetigi, peperi pepuli, tutudi. In cecidi vero à cædo, & pepedi, prima tantum corripitur: ideo excipiuntur.

REGVLA NONA, DE SVPINO DISSYLLABO.

Cuncta ſupina tenent primã diſſyllaba longam.
Præter nata *ſero, cieo, lino, ſto, ſino, ſiſto.*
Do, ruo, cum *queo, eo, reor.* At *ſtaturus* atũ dat.

Supina diſſyllaba producunt priorem ſyllabam, ut Viſum, luſum &c. ¶ Præter nata ſero &c.) Eximuntur ſatum à ſero, citum à cieo, litum à lino, ſtatum à ſto & ſiſto: ſitum à ſino, datum à do, rutum à ruo, quitum à queo, itum ab eo, ratum à reor. Staturus contra primitivi naturam, primam producit.

REGVLA DECIMA.

Prę̃ tum vocalem de vi reliquis dabo longam.

Omne ſupinum non dictum, mutans vi ſyllabam in tum, Producit vocalem ante tum, ut Expeditum, petitum, &c.

REGVLA VNDECIMA. DE VERBORVM CREMENTIS.

A in crementis verborum.

A, creſcens produc: niſi cremento *dare* primo.

Crementum verbi, eſt ubi exceditur ſecunda perſona, ſingularis numeri, præſentis temporis, indicativi modi, activæ vocis: quæ ſi defuerit, qualis foret oſtenditur. ut Amamus, creſcit, quia excedit hanc perſonam amas. Oſcularis creſcit, quia ſi ſecunda perſona activæ vocis foret, ipſa eſſet oſculas. Vocalis in primo crementó, eſt quæ erat ſecundæ perſonæ ultima: reliquæ in ſecundo crementó eſſe dicuntur. A igitur in omni crementó producitur, ut Amamus, legebamus.

Exci-

Excipitur in primo crementō do, das, dare, cum ſuis primæ conjugationis compoſitis, ut Venundabam, poſſundabam, &c.

E IN CREMENTIS.

Ni ſubit r, produc e ſemper: quum ſubit r, do
Cum ſocio ternę breve prę ſens: protrahe reris
Sēper e corripitur prę ram, rim, ro: beris adde:
In reliquis produc: quamvis *ſtet erunt* Maro dicat.

E, in utroque crementō producitur, ut Amemus, amaremus, docemus legebam: niſi poſtponatur r nam tunc corripitur omne præſens tertiæ conjugat. ut Legor, legeris, legere, legeremus, legerem.

¶ Cum ſocio.)i. præterito imperfecto ſubjunctivi moci, Reante re vel ris producitur: ut Legereris. E. ante ram, rim, ro ſemper corripitur, ut Legeram, legerim, legero. Sic amaveram &c. Beris vel bere corripitur, ut Amaberis, amabere Cætera producuntur: ut *Sreterunt*, legerunt, qualia Virgilius, & plures licenter corripuere. nos non imitabimur.

I, O, ET V, IN CREMENTIS VERBORVM.

I produc primo crementō, dummodo quartę
Eſt verbum: debet ſemper producier ivi.
Corripe prętęritis imus undique: *venimus* edit.
In ſubjunctivo rimus, ritiſque licenter.
Invenies: *nolito, velito, velimus*, & itis,
Et ſimus, ſitis produc. Erit u breve, non o.

I in primo crementō verbi quartæ conjugationis ſemper producitur: ut Audimus, auditis, audire, audirem, &c. *Ibam, ibo* &c. *Item* præteritum in ivi producit ub que i ante vi, ut Petivi, petiveram. *Imus* in omni præterito corripitur, ut Vnimus, audivimus. Niſi in ſubjunctivi præterito, in quo rimus & ritis licenter producuntur. *Crementum* per i in verbis ſum. Nolo, & volo, cum compoſitis producitur: ut ſitis, velitis, poſſimus, &c. O in crementō producitur, ut Amatote. V. verò corripitur: ut Volumus. Cætera nota ſunt.

REGVLA XII. DE NOMINVM CREMENTIS.

A longum, Eque ſcies, ſimul O, ſic profer earum.

*Arum*ſarum, *rerum*, *dominorum*, ſicque *dierum*.
V brevis Ique manet, *verubus*, *gravibuſque* notabunt.

Crementum nominis pronominis, & participii eſt exceſſus obliqui in ſyllaba vel ſyllabis, ſupra nominativum ejuſdem numeri: ut Puer, pueri: quí quorum. In cremento autem plurali, a, e o, producuntur: ut Harum, rerum, horum, i & u corripiuntur: ut Artibus, artubus. Prima declinatio in ſingulari non creſcit, niſi producatur ai, de quo ſatis dictum eſt. Nec quarta, niſi in dativo, ubi eſt vocalis ante vocalem, ut dictum eſt. Ergò à ſecunda auſpicabimur.

CREMENTVM SECVNDAE DECLINATIONIS.

Quæ ſequitur primam, tantum producit *Iberi*.

In ſecunda declinatione unica producit penultimam genitivi, Iber, Iberi, & ejus compoſitum. Celtiber, Celtiberi.

TERTIAE CREMENTVM A ET O.

Dicatis: onis ab o fer: inis, breve: protrahis enis:
On ſi vertis in o, menſus ſit, qui fuit ante.

A corripitur: ut Poema, poematis Ab o producuntur onis & enis: ut Caro, Caronis: Anio, Anienis. Inis ab o corripitur: ut Virginis &c. Si Græca in on amittant n, ſervant in obliquis quantitatem quam habuerunt: ut Agamemnon, Agamemnonis, Briton, Britonis. Sic Brito, Britonis. Saxo, Saxonis, Macedo, Macedonis, &c. quæ corripiuntur.

C.

Dices *halcis*, nec ſpernes *Melchiſedecis*.

Halec, halecis. Melchiſedec, Melchiſedecis, producunt penultimam genitivi.

D.

Davidis à *David* dices. *Bogudis* *Bogud* optat.

Duo in d corripiunt. Davidis, Bogudis. *Buchan. Pſal.* 132.

Davidis eſto memor. ——

I.

Maſculeum dat alis: neutrum formatur ab alis.
Elis cum *ſolis* produc: reliquis breviatis.

Al alis

Al alis, masculini generis corripit penultimam: ut Sal, salis: Hannibal. Hannibalis, &c. Neutra producuntur: ut Capital, Capitalis, &c. Sic Michaelis, Danielis, &c. Et sol, solis. Reliqua corripiuntur.

N.

On nimis incertum est. En inis dat: cætera produc.

En inis, corripitur: ut Nominis. Cætera producuntur, ut Pæanis. Sirenis &c. Delphinis. De on nequeo dare certum regulam: nam multa producuntur: ut Babylon, Babylonis. Cytheron. Cytheronis. &c. Multa corripiuntur. ut Canon canonis: Dæmon, dæmonis: Memnon, Memnonis.

R.

Aris produco neutris. *Nectar*, *jubar* aufer.
Protrahe *Nar*, *naris*, *furis*, *veris*, *Ricimeris*, *Byzer*, *Ser*, & *Iber*: in ter Græcum, *æthere* dempto.
Oris ab or produc: cum neutris corripe Græca.
Arboris & *memoris* brevies, indictaque cuncta.

Aris ab ar neutri generis producitur: ut Laquearis &c. Tolluntur nectaris, jubaris, & quædam propria, Hamilcar, Hamilcaris. &c.

¶ Protrahe nar, &c.) Producuntur quæ sequuntur in litera: Nar Naris, fluvii nomen. Fur furis. Ver, veris. Ricimer, Ricimeris, viri proprium. Byzer, Byzeris, populus. Ser, Seris, populus à Sera urbe, apud quam sunt lanigeræ arbores, unde serica vestimenta conficiuntur. Iber, Iberis, Hispanus. ¶ In ter Græcum, &c.) Græca in ter producunt penult. genitivi: ut Crater, crateris: Character, characteris. Excipitur Æther, ætheris. ¶ Oris ab or produc, &c.) Produc oris ab or. ut amoris &c. ¶ Sed corripe neutra, ut Marmoris, &c.) Et Græca: ut Castoris, Hectoris, cum memoris, arboris, & cum omnibus non dictis: ut Mulieris, gutturis, martyris, &c.

AS

Atis ab as produc. Ab *anas anatis* breviato.
Cetera corripies, nisi *vasis*: dico *vadis vas*.

As atis porrigit: ut Pietas pietatis &c. Demuntur Anas anatis, avis. &c. & Mas, maris. Vas, vadis: & Græca mittentia genitivum in adis: ut Pallas Palladis, &c.

ES

Es breviat, nisi cum locuples, merceſque, quieſque.

Sic hæres. Græcum jungo quod præbuit etis.

Es breviat penultimam genitivi: ut Miles, militis: Interpres, interpretis: Ceres, Cereris &c. Producuntur verò Locuples, locupletis: Merces, mercedis: Quies, quietis: Hæres, hæredis: & Græca quæ habent in genitivo etis: ut Magnes, magnetis: Tapes, tapetis: Lebes, lebetis &c.

IS.

Is breviat. Tollo *Glis*, *gliris*, quodque dat itis: Et P*ſophis*, *Crenis*, *Neſis*: Græcum quod in n fit.

In is corripiunt penult. genitivi: ut Lapidis, Iſidis, cineris &c. Sed porrigunt Glis, gliris: & quæ habent itis: ut Dis, ditis: ſic Samnis, Quiris, Lis, & Pſophis, idis, urbs: Crenis, idis, nymphæ nomen. Neſis, idis inſula adjacens Campaniæ. Adde Græca in is, quæ per n etiam finiuntur: ut Salamis, Salaminis: Thracis, Thracinis, &c.

OS.

Protraliit os, tria corripiunt, *bos*, *compos*, & *impos*.

Os in obliquis penultimam producit: ut Rhinoceros, Rhinocerotis: Cuſtos, cuſtodis: Flos, floris, Tros, trois: Heros, heroïs. Tria, bos, bovis: Compos compotis. Impos, impotis corripiunt.

VS.

Vs breviat. tollas prę, dis, ris, tis, quod habebit V: pręter *pecudis*, *Liguriſque*, *intercutis* addo. At *melius melioris* habet: conformia junge.

Vs penultimam genitivi corripit: ut Corporis, velleris, tripodis, OEdipodis, &c. Producunt quæ habent utis, udis, aut uris: ut Virutis, ſubſcudis, juris, ſic incudis. Corripiuntur pecudis. Lignris à Ligus. & intercus, intercutis, Comparativo producuntur: ut Melioris, &c.

RS, PS, MS.

Conſona cum pręit s, patrii penultima curta eſt.

Hinc *Cyclops*, *ſeps*, *gryps*, *conops*, *cercops* removeto. Atque

Atque *Europs, hydrops*, fuge *cyclopis atque dolopis.*

Nomen in s præcedente conſonante: BS, MS, PS, penultimam genitivi corripit: Lælaps, lælapis, nomen canis. &c. Producuntur, Seps ſepis ſerpens: Gryps, gryphis, animal. Conops, conopis id eſt culex. Europs, Europis, proprium regis. Hydrops, hydropis, aqua intercus. Cercops, Cercopis, populus ab Iove in ſimias converſus.

Ovid, 14. Metamorph.

Quippe deum genitor fraudem, & periuria quondam
Cercopum exoſus. ———

¶ Fugecyclopis &c.) Cyclopis tantum producitur contra Sulpitium, Dolopis verò corripitur. Cyclops, gigas unoculus.

X.

Præ gis vocalem brevio. Producito *Lex, Rex.*
Ex icis abbreviat: *vibex* niſi. Cætera produc,
Præter *abax, ſimilax, atrax*, cum *dropace, candax*
Fax & *athax*, *Pharnax*que, *panax*que *ſtorax*que *colax*que.
Pix, & *onyx, illix, hiſtrix*, cum *maſtice, varix*,
Coxendix, & *Eryx, fornix*que, *calix*que, *cilix*que
Dic *filicem*, *ſalicem*, *laricem natricem*que, *nivem*que,
Cappadocem, celocem, cum *præcoce*. Iungitur iſtis
Dux, trux, nux, crux, atque *volux*. Variabo *Syphacem.*
Et *Bebrycem*, raro nomen producimus iſtu l.

Vocalis ante g corripitur: ut Remex remigis: Grex gregis: Phryx, phrygis, &c. Sed producuntur Lex, legis: Rex, regis. Corripit item icis ab ex: ut Vertex, verticis, &c. Vnum producitur, vibicis. Cætera producuntur in obliquis: ut Myrmex, myrmecis: Halex, halecis, Pax, pacis &c. Quæ ſequuntur in textu breviantur: ut abax abacis; menſura numeratorum. Similax, ſimilacis ſpecies hederæ. Atrax, atracis, fluvius. Dropax, dropacis, unguenti genus. Candax, inſula, vulgo Candia. Fax facis. Athax, Athacis, fluvius. Pharnax, viri proprium. Panax, panacis, herba. Storax, Storacis, genus aromatis.

Colax, Colacis paraliti nomen. Pix, picis. Onyx, onychis, unguis & lapillus pretioſus Illix, illicis, id eſt fraudulentus. Hiſtrix, hiſtricis, erinaceus. Maſtix Maſtichis reſina lentiſci arboris. Maſtix maſtigis vel maſtigos, flagellum: hinc maſtigia: id eſt verbero, verberonis. Varix varicis, plus æquo intumeſcens vena. Coxendix, coxendicis, coxa. Eryx, Erycis, urbis, montiſque nomen. Fornix, fornicis, arcus lapideus: Calix, notum. Cilix, Cilicis, populus. Filix herba. Salix. Larix, Laricis, arbor. Natrix natricis, ſerpens. Nix, nivis. Cappadox Cappadocis, quiſpiam in Cappadocia natus. Præcox, Præcocis, præmaturus. Dux, Trux, cis, crudelis. Nux crux, volux. Syphax, proprium viri, variatur: & Bebryx, populus rarò producitur.

DE PRIMIS, REGVLAE GENERALES.

A ſolum trahit l, quodque: & diſſyllaba *mamnas*,
E diſſyllaba d, ſimul l, tardant: ſed & n s.
T que vel v conſo. Cætera corripiunt.
I tardant d, vel l, n, & s, ſeu conſonitans v,
M, vel r, in diſſyl. Cætera corripiunt.
O, *bogomoſo* diſſyllaba, d, modo tardant,
V, rapiunt b, l, p, polyſyllaba, t neque ſolum, u.

A in prima corripitur ante omnes conſonantes ſimplices præterquam ante l, & diſſyllaba mamnas, id eſt, ante m n s. E corripitur ante omnes conſonantes ſimplices in primis, præter diſſyllaba d & l: & præterquam ante n s r & v conſonantem. I quoque corripitur præterquam ante d l n s & v conſonantem: & præter diſſyllaba in m & r, O corripitur, niſi ante b g m s & diſſyllaba ante d. V vero producitur, niſi ante b l p: & polyſyllaba in t, & ante v, cum alia litera. ut pluvia: nam ſi ſola ſit producitur: ut uva.

DE MEDIIS.

A tardat g vel v, mediis: ſed cætera curtant.
E, c, d, tardant, l, m, n, t, vel v mihi ſola,
I niſi ſit ſuper v, vel q, poſcit breviari.
O medio tardant s, t: ſed cætera curtant.
V curtant b, vel f, l, p, ſeu conſontians v.

Dum

Dum ſubſunt mediis: cętera longa dabis.
Excipienda ſuæ ponuntur in ordine normæ:
Nunc ſatis eſt primam ſignificaſſe viam.

A in mediis producitur ante g & v conſonantem, ante cæteras corripitur. E producitur in mediis ante c d l m n t & v conſonantem, ante cæteras corripitur. L corripitur in mediis ante omnes, præterquam ante q & u. O producitur in mediis ante s & t ante cæteras corripitur. V corripitur ante b f l p & v conſonantem: ante cæteras producitur. Exceptiones quærendæ ſunt in codice *Deſpauterianо* majore, ubi omnia fuſiùs explicantur. Hic enim ſatis eſt velut quoquomodo viam indicaſſe.

DE VITIMIS. A TERMINALE.

A declinatum brevia. Sed protrahe ſextum,
Et quintum, cujus rectus producitur, & *Mna*,
Producunt noſtri quædam muliebria Græca
In recto: ut Tegea: ſine teſte nihil volo tale.
Non declinatum produc: *ita* cum *quia* demptis,
Et *puta* non verbo. *Ginta* melius loco longum.
Poſtea & *ultra* leges cum *contra*, curta licenter.
Eia breve eſt Flacco.

Vltima ſyllaba noſcitur poſitu: ut Poſt, aſt, eſt, amant. Diphthongo: ut Heu, Muſæ. Regulâ, ut A declinatum corripitur, ut Muſa, Anna nominativi & vocativi caſus. Loquimur de declinatis per caſus, non per tempora.

¶ Sed protrahe, &c.) Ab hac regula tolluntur ablativi, quia producuntur: ut Muſa, mea, lecta, & vocativi à nominativis productis veluti Æneas, Anchiſa, Atla. Mna monoſyllabum cujuſcunque caſus producitur.

¶ Producunt: &c. A in nominativo Græco fœminini generis, à noſtris corripitur: licet illi producant, veluti Scylla Medea, Lerna, &c. Quoſdam tamen nominativos noſtri produxerunt ad imitationem Græcorum, ſic tamen ut aliqua cæſurarum locum habeat. ideo nihil tale producemus ſine authoritate, idque facientes rariſſimè; quia poterunt in e terminari, ut Tegea, vel Tegee, &c.

¶ Non declinatum &c.) A in omnibus per casum non declinatis producitur: ut Clama, frustra, præterea, supra, &c. Corripiuntur autem, Ita, quia & puta adverbium. Numeralia in ginta rectius producuntur ut Triginta, quadraginta &c. Produc quoque præterea, interea, postea contra, ultra, quæ interim, corripiuntur. Eia, Valerius Flaccus corripit. Alleluja Sidonius.

E IN VLTIMIS.

E brevia. Primę produc, & nomina quintę
Cum natis: addes pluralia cuncta Secundę.
Iunge doce & socias. Monosyllaba longa repono.
Inclinativas pręter. *Male* cum *benè* demptis.
Omnia produces adverbia, siqua secunda
Pręstiterit, summique gradus adverbia quęvis.
Sunt *fermè* atque *ferè* producta, quibus dabis *ohe*.

E corripitur: ut Docere, Ganimede, Hercule, Achille, & similes vocativi, & ablativi tertiæ.

¶ Primæ, &c.) E in prima & quinta declinatione, in quocunque casu, reperitur, producitur, Paraseeue, Anchise, &c. vocativi & ablativi specie, Die, re, hinc hodie, pridie, postridie, quotidie quare: sic Fame, quia aliquando quintæ fuit. Produc quoque pluralia in e: ut Cete, Tempe.

¶ Secundæ &c.) Producitur omnis secunda persona, vocis activæ, singularis numeri, præsentis temporis, secundæ conjugationis, imperativi modi: ut Doce mone. Monosyllaba producuntur: ut Mate, fede. Hinc demuntur conjugationes Encliticæ, que, ve, ne, & in compositis: Quisque, nonne &c. Producuntur, adverbia in e ab adjectivis secundæ declinationis, sive comparantur, sive non: ut Prè egregiè æquè doctè, &c. Corripiuntur tamen benè & malè, atque magè pro magis. Adverbia superlativi gradus, undecunque fiunt, producuntur: ut Maximè, minimè &c. Produc etiam ferè, fermè, & Ohe.

I FINALE.

I longum pono, vocitantem contraho ternę:
Sępèque

Sepèque Grecorum ternum, *Minoidi* testis.
Sed *nisi*, sive *quasi*. *mihi*, *ibi*, *sibi*, *ubi*, variabis,
Et *tibi*, junge *cui*: tantum breve *moly* locatur.

I producitur, Corripitur verò cunctus tertiæ vocativus: ut Alexi, Amarylli, Phylli &c. Dativus quoque tertiæ Græcus corripi invenitur: ut Palladi, Minoidi, &c. Papin. 1. Achil.

Palladi litorea celebrabat Scyros honorem.

¶ Sed nisi, &c.) Variabis in litera posita, inter quæ, nisi, & quasi rectius corripiuntur. Cui sæpius est monosyllabum moly tantum breve, herbæ nomen.

O IN FINE.

O commune datur: produc monosyllaba jungens.
Cum terno sextum, atque adverbia nomine nata.
At variabo, *cito*, cum *sedulo*, *mutuo*, *crebro*.
Seroque. Sit curtum *modo* solum, sed breviari
Ergo, pro causa non vult: produc *quarterno*
In casu nomen, fit cujus in us genitivus.
O patrii produc, variaque gerundia verba.

O variatur: ut Cato, Leo, Apollo, &c. Producuntur tantum monosyllaba, ut Sto, do, flo, pro &c. Producuntur tantum dativi & ablativi: ut Domino, meo, amato, &c. Producuntur tantum & adverbia ex nominibus ducta: ut Tanto, quanto, falso, primo, &c. Variantur autem Cito, sedulo, mutuo, crebro sero: modò adverbium pro sò ù n corripitur. Ergo pro causa producitur. Produco Græcum in o faciens genitivum in us, in nominativo, dativo, accusativo, & ablativo: ut Dido, Clotho, Argo, Cho, Sappho, &c. Genitivus in o producitur tantum: ut Apollos, Appolo. Androgeos. Androgeo, &c. Variaque gerundia verba: ut Virgil.

Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis. Tibul.

Aufer & ipse meum parit ir medicando dolorem.

V ET B

V semper produc: B contrahe: Barbara deme

V produc: ut I E S V. B corripitur: ut Ab. ob. Demuntur Barbara in B, quia producuntur, ut Iob. Aminadab, Iacob, &c.

C produc: præter *nec*, *donec*. Sed variabis
Hic benè pronomen: *fac* verbum jungimus isti.

C producitur: ut Sic. Corripiuntur nec, Donec. Hic adverbium producitur, pronomen variatur: ut Fac verbum.

D ET T.

D breve ponatur, ceu *t*: nisi syncopa fiat.

D corripitur: ut Apud, Bogud. Sic nomina in t, ut caput, amat, docet: nisi aliquando per syncopen producatur, ut Fumat pro fumavit, obît pro obivit.

L.

L breve sit: cum *sol*, *sal*, *nil*, tolluntur Hebræa.

L corripitur ut Hannibal. Hiempsal, mel, fel. Producuntur sol, nil, & sal. Hebræa quoque producuntur, ut Michael, Raphael, &c.

N

N produc. Demas *an*, *in*, & prolem, *tamen*
atque
Forsitan & *forsan*, *viden*, huic conformia junges.
Quod dat inis curtum est, velut *on*, quod tertia nescit.
Corripitur quartus quando brevis ultima recti est.

N producitur, ut Hymen, Titan, Delphin. Et omnia nomina tertiæ in on, ut Agamemnon. Tolluntur à regula an, in, cum prole, dein, exin, subin, proin, tamen attamen, forsan forsitan viden, & quæcunque per Apocopen n habent: ut Men' pro mene, ten' tene, egon' egone, &c. (Quod dat, &c.) Corripe en habens inis in genitivo: ut Pecten, crimen, &c. Corripitur quoque in on nomen secundæ declinationis, quod Latini in um vertere solent: ut Ilion, Pelion &c. Corripitur similiter accusativus, cujus nominativi ultima corripitur: ut Medean, Maian, &c. Accusativi à longis nominativis producuntur tantum: ut Æneas, Anchisen.

R.

R brevies. Produc cujus dat patrius eris:
Addito *Iber*, *aer*, *æther*. Sit *Celtiber* anceps,
Vir, *cor*, non longum melius. Producito tantum

Cur, far, lar, Nar, par: vis prolem breviabo.

R corripitur ut *M*ulier, pater, mater, &c. Producuntur nomina in er habentia eris penultima longa in genitivo: ut Crater character. clyster. Ver, &c. Iber, aer, æther adduntur: Celtiber variatur ut vir,

Ovid. *De grege nunc tibi vir, & de grege taurus habendus.*

Fe cor quod tamen melius corripitur. Producuntur tantum cur, far, &c. Et par cum compositis impar, &c. quæ non omnio rectè breviantur quandoque.

AS.

As produc: sed adis quæ dant patrio breviãtur,
Et ternæ quartus: vates novus Elias inquit.

As producitur: ut Foras &c. Corripiuntur tamen omnia nomina tertiæ, quorum genitivus in adis vel ados desinit, ut Arcas.

Ovid. *Quatuor autumnos Pleias orta facit.*

Corripe quoque accusativum pluralem tertiæ in as: ut Rhetoras. &c. Baptista Mantuanus corripuit Elias.

ES.

Ponitur *es* longum. Pluralia corripe Græca
Quæ crescũt, velut *es* de *sum*: *penes*, *inquies* adde
Cum neutris: & si patrio est penultima curta
Terne. Tolle *Ceres*, *aries*, *paries*, *abies*, *pes*.

Est producitur, ut Anchises, Dares. Corripiuntur autem omnia Græca pluralis numeri, tertiæ declinationis, crescentia in singulari, veluti Dæmones, Vascones, Britones, Pæanes, Delphines, Crateres, castores, gigantes, pyxides, & quamplurima alia. Es à sum corripitur, ab edo producitur: & penes præpositio & inquies nomen. Corripiuntur nomina neutri generis. ut Hippomanes. Cacoethes.

Iuven. *Scribendi cacoethes & ægro in corde senescit.*

Corripiuntur nomina tertiæ in es penultimam genitivi corripientia: utpote quæ itis etis aut idis benultima brevi obtinent: ut Miles, teres, deses, &c Producuntur solum Ceres, aries. &c. Pes apud Poetas anceps est. Ausi. in gryph. *Qui bipes & quadrupes mox & tripes omnia solus.*

IS.

Is brevio, verum plurales protraho casus:
*Is*que quod in patrio mutatur in itis & inis,
Aut entis. *Thetis* vario, *Glis*, *vis* quoq; nomen
Cum verbo longum est: veluti persona secũda.

Prorra-

Protrahit *is* quoties itis plurale reponit.

Is corripitur, ut Inquis, quis. &c. Producito dativos & ablativos plurales in is, ut Queis plurale, dominis, &c. Item treis, omneis &c. Produc etiam nomina in is, quæ penult. longa faciunt genitivum crescentem in itis, vel inis, ut Lis, Dis Samnis, Salamis. Aut in entis, ut Simois. Pyrois &c. Thetis variatur. produc adhæc glis, vis, sive nomen, sive verbum cum suis, ut Sis pro sivis, quamvis utervis &c. Producuntur etiam secundæ personæ singulares quando plurales habent itis penult, longa, ut Velis, nescis &c. Futurum in subjunctivo anceps est. Horat. *Diveris egregie notum si callida verbum.*

Ovid. *Da mihi te placidum dederis in carmina vires.*

OS.

Os produc, patrius brevis est, & *compos*, & *impos*
Os que ossis præbens: rectos breviato secundæ.
Os recti produc, quoties tibi patrius *o* dat.

Os producitur, ut Flos, nepos &c. Corripitur quicunque genitivus in os, ut Pallados Tydeos &c. Et compos, & impos, & os ossis, breviantur. Os oris producitur. Omne nomen in os secundæ declinationis ut Samos, synodos &c. corripiuntur. Producuntur & nomina quæ per quartam declinationem Atticam, faciunt genitivum in o, ut Athos. Androgeos. &c.

VS

Vs correpta datur. Monosyllaba cum genitivis
Ternæ vel quartæ produc, numerique secundi
In quarta primũ, quartum, quintumq; & in *uris*
Dumq; *utis* patrius, vel in *undis*, & *vntis*, *odisve*
Aut quintus fit in *u*: longus tum rectus habetur.
Ergo produces venerabile Nomen IESVS.

Vs corripitur, ut Tempus, pecus, &c. Producuntur verò monosyllaba, ut Pus thus, rus, &c. Et genitivi tertiæ ut Clius, Didus &c. Et genitivi & quartæ, & in plurali ejusdem declinationis nominativi accusativi & vocativi: ut Visus. manus, &c Et in uris, &c. producitur us in nominativo singulari, ubi genitivus terminatur in utis, in uris vel udis: ut Tellus virtus, palus Horat. Palus in arte poetica corripit.

Regis opus sterilisque diu palus aptaque remis.

Simile est ubi genitivus desinit in untis: ut Cerasus, cerasuntis, opus, &c.

Græca

Græca quoque à pous producuntur: ut Scopus, Melampus, &c. Produc quoque ubi vocativus in u desinit: Panthus, quia vocativus est Panthu. Sic quia per ou diphthongum scribitur, doctissimi produci testantur, adorandum Domini & Dei nostri nomen IESVS.

DE DECEM VITIIS IN CARMINE VITANDIS.

Barbara nulla inerit vox, aut incongrua metro.
Nulla redundabit, nulla integritate carebit.
Nil transponetur, nil confundet malè sensum,
Nec rapies longam, nec produces breviandam
Nec post vocalem, nec post *m* versu in eodem,
Partibus à variis vocalis ritè sequetur,
Syllaba ni pereat præcedens, ut modò dixi.
Nec succussantes, nec pones molle crepantes.
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis.
Nec tibi propones nisi summos quosque imitandos.

Monemur vulgata decem vitia in carminibus contexendis vitare. Primò, ne barbarum aut incongruum quicquam admisceamus. Secundò, ne quid redundans aut deficiens fit, ut qui (quoque) aut alias particulas, propter metrum duntaxat ingerunt. Qui pedum nimis, aut non satis ponunt: qui sensum non explent, aut frustra repetunt. Tertiò ne quid malè transponatur. Quartò, ne sensus confundatur. Quinto, syllabarum quantitas non violabitur. Sextò, nec post vocalem, nec post m ponetur in eodem versu dictio incœpta à vocali nisi fiat Eclipsis aut Synalœpha. Septimò, non ponemus succussantes literas, syllabas aut pedes: ut

O Tite tute Tati tibi tanta tyranne tulisti.

Octavò, ne quid sit affectate nimis, turgidè aut molliter sonans. Nonò vitabitur in parvo poemate magna licentia. Et decimò cavebimus ne non probati authoris carmina imitemur.

FINIS.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

BREVIS ACCESSIO DE VARIA Carminum apud Poetas nominatione.

QVod plerumqne tirones multimodo Carminum nomenclatura perplexè intricatos torqueri intelligo, è re nata visum est in rudiorum gratiam pauculas hasce apud Poetas obvias sæpissimè & receptas versuum appellationes subjicere.

NOnnunquam Carmina ab inventoribus sua nomina sortita sunt, aut ab ys qui plurimum ea usurpârint Sapphicum, Asclepiadaum, à Sappho puella & Asclepiade medico inventoribus, Archilochium, Hypponactium, quod id genus metra frequentius usurpârint. Archilochus, Hipponax. Nonnunquam à pede prædominante, ut Iambicum, Dactylicum, in quibus versibus Iambus & Dactylus potiores & primas partes occupant.

Sæpè à scansione & pedum numero. Monometrum, quod duos pedes habeat. Quale est adonicum. Dimetrũ, quod quatuor pedes. Trimetrum quod sex. Tetrametrũ, quod octo. Siquidem perpetuo in Iambicis, Trochaicis, & Anapæsticis, duo pedes, unam solummodo mensuram sive metrum constituunt. Quum in reliquis carminum generibus singuli per se pedes singulas suas mẽsuras expleant.

Nominantur etiam à versuum numero. Monostichon ubi unus est versus. Distichon, ubi duo: Tetrastichon, Hexastichon, Ogdoastichon: Decastichon, &c. pro versuum numero.

Sic ab argumento Epithalamium, carmen Nuptiale,

Epice-

Epicedion, Epitaphium emortuale carmen. Genethliacon natale carmen. Bucolicum, pastorale quodq; habeat hoc ornamenti sibi peculiariter proprium, quod quam sapissimè commodè possit fieri in quarto loco dactylum requirat.

A syllabarum numero. Hendecasyllabũ quod undecim syllabas habeat, ut Phaleucium, vulgo sic κατ' ἐξοχην vocatum, & Sapphicũ. Pentasyllabũ, quod quinq; syllabas habet, ut Adonicum. Aliquando à syllabarũ defectu vel redundantiâ. Acatalecticũ, quod suis absolutũ numeris in nullo redũdat aut deficit. Catalecticũ, quod unâ syllabâ deficit. Hypercatalecticũ in quo una redũdat syllaba. Talis versus in Heroico est. Hypermeter, ubi syllaba illa residua principio sequẽtis metri excipitur. Brachycatalecticũ, cum duabus syllabis aut integro pede deficit. Sapè à mistura carminũ diversorum. Monocolon uniforme est ut Heroicũ. Dicolon, bimembre est ut Elegiacũ. Tricolon tria habet genera commista, ut asclepiadaũ cum Pherecratio, Heroico, & Glycomo. Hor. l. 1. Od. 5. 14. 21, *& c Dicolon, Distrophon, quod ex duobus diversis compositũ carminibus, & postea eadem usque genera repetit. Dicolon, Tetrastrophon, quum post tres eiusdem generis versus quartumque alterius modi ad primum redi tur, ut Sapphicum cum Adonico dimetro. Tricolon, Tetrastrophon cum post tres diversi generis versus ad primum reditur, ut est.* Od. 16. l. 1. *& passim alibi apud.* Horat. & Buchan.

Quin & qualibet etiam genera suas habent variationes multiplices, ut in Hexametro videre est, cuius species. 47. literatores observârunt. Alius enim est Heroicus Reciprocus. Musa mihi causas memora quo numine læso. *Retrogradus sic,* Læso numine quo memora

Typographus Lectori.

mora cauſſas mihi Muſa. *Alius eſt recurrens, qui metro ſtante, neque literis locò motis, ut ab exordio ad finem, ſic à fine ad ſummum relegendus.*

Si benè te tua laus taxat ſua lautè tenebis.

Talis eſt Pentameter.

Roma tibi ſubito motibus ibit amor.

Aliquando reciprocus mutat ſenſum.

Philelphus in Pium Secundum.

Laus tua, non tua fraus: virtus, non copia rerum,
Scandere te fecit hoc decus eximium.

Convertitur hunc in modum.

Eximium decus hoc fecit te ſcandere, rerum,
Copia, non virtus: fraus tua, non tua laus.

Correlativus, qui correlationes habet.

Paſtor, arator, eques, pavi, colui, ſuperavi,
Capras, rus, hoſtes, fronde, ligone, manu.

Et ſic de cæteris.

FINIS.

DE ACCENTIBVS:

EX PROSODIA.

Georgij Buchanani.

ACcidunt & syllabis toni tres: acutus qui eas attollit: ut *dóminus*: gravis qui deprimit, ut in syllabis *mi* & *mis*: circumflexus, qui & tollit & deprimit ut *môs*. Sed corruptus pronunciandi usus ferè acutum cum circumflexo confundit.

REGVLA PRIMA.

MOnosyllaba omnia attolluntur, & quæ longa natura sunt, circumflectuntur: ut *lâus*, *frâus*.

EXCIPE.

Tres particulas, quæ vocantur *Enclitica*, quod accentum præcedentis dictionis ad se retrahant, ac sic legantur, tanquam pars ejus essent Hæ enim non secus atque in una dictione, adjectione syllabæ mutant accentum: ut *Côrpora corpôraque*, sic *hómines hominésque*.

Virg. 3. Georg ——— *Tectùmque larémque*
Armaque Amiclaumque canem Cressamque pharetram.

REGVLA SECVNDA.

IN dissyllabis, penultima habet accentum, ut in *bónus*, *rárus*, *pánis*.

REGVLA TERTIA.

IN polysyllabis è tribus ultimis, una semper attollitur, nec ultima unquam. Si in polysyllabis penultima longa sit, ea attollitur: ut *Románus senésco*.

Si penultima brevis sit quæ eam præcedit attollitur: ut *dòminus*, *Virgilius Vírgili corpóribus córpori*.

Hæc est vera accentuum ratio: cui qui plura adjiciunt, mihi videntur timuisse, ne hæc pars absque magistri opera comprahendi posset: ideoque rem per se facilem objectis tenebris obscurare voluisse. Eorum errorem vir doctissimus *Iulius Scaliger* satis luculenter in libro de causis Grammatices redarguit.

FINIS.

DE FIGVRIS,
LIBER XI.

FIGVRÆ DEFINITIO.

ARte novata aliqua dicendi forma figura est:
Sunt ejus ſpecies, Metaplaſmus, Schema, Tropuſque.
Quæ manifeſtatis vitiis, referabimus amplè.

Figura eſt arte aliqua novata forma dicendi. Figurarum notitia eſt Poetis, oratoribuſque neceſſaria.

Figuræ ſpecies ſunt tres, { Metaplaſmus, Schema, Tropus.

Cæterum fuerit operæpretium vitiorum naturam ante manifeſtare, ut ea à figuris ſeparare ſciamus.

DE VITIIS.

Vitia orationis generalia ſunt tria, { Barbarum. Obſcurum. Inordinatum.
Barbaræ orationis ſpecies ſunt duæ, { Barbariſmus. Solœciſmus.

Ejuſmodi vitia utpote in primis vitanda declarabuntur.

Barbarus eſt, quisquis ſcribẽdo, ſive loquendo
Verbum corrũpit: peregrinũ eſt Barbara lexis

Barbariſmus eſt unius dictionis corruptio, ſcribendo aut loquendo commiſſa: ut Tollero, cum duobus ll. Buſiris penult. correpta. Barbara lexis, eſt dictio peregrina. ut Guerra, bladum, ſtuffo, fardellus, charteria, &c. Barbariſmus, dicitur à barbarus, i. diſſonans, quia à vera Latinitate diſſonat, & diſſidet. Barbariſmus in proſa nomen ſuum retinet, apud Poetas Metaplaſmus & Pathos nuncupator. Ideo licet ex poetis depromantur Barbariſmi exempla, ne credas ipſos locutos eſſe barbarè, ſive (ut veteres ſæpius dicebant) ruſticè, ſed intelligas barbariſmum fore, ſi quis ita loqueretur in proſa. Itidem cenſendum eſt de Solœciſmo, cui ſchemati apud Poetas nomen eſt.

Eſto ſolœciſmus, vitioſa oratio quævis.

Solœciſmus, eſt impar & inconviens compoſitura partium orationis;

tionis, ut Acuta gladius: salvete reverende magister. Veteres Solœcum dixerunt potius á quia solœcisso solœc sias, i. incongruè loquor.

OBSCVRAE, IGNOBILISQVE ORATIONIS SPECIES.

Obscuræ, ignobilisq. rationis species sunt octo.
- Acyrologia.
- Pleonasmos.
- Perissologia.
- Amphibologia
- Tautologia.
- Macrologia.
- Eclipsis cum Aposiopesi
- Ænigma.

Impropriè sumptum verbum dicatur Acyron.

Acyrologia est impropria dictionis usurpatio: ut Spero pro timeo accede ad hunc ignem, i. ad hanc meretricem. Acyrologia interpretatur impropria loquutio ab acyros, i. improprius, & logia i. loquutio.

Omne supervacuum, Pleonasmus ritè vocatur.

Pleonasmus. est adjectio supervacua ad plenam significationem: ut ——— *sic ore loquuta est.* Vidi his oculis. Et interpretatur superabundantia à pleonazo i. plus quam oportet facio aut dico.

Esto Perissologus tibi sermo superfluus omnis

Perissologus, est adjectio superflua sine ulla vi rerum: ut *Ibant* quæ poterant, qua non poterant, non *Ibant*: Vivat Rex, & non moriatur. Transfertur perissologia, superflua locutio, à perissos: id est superfluus, & est penè eadem quæ pleonasmos.

Amphibolon dubius Romanis sermo feretur.

Amphibologia, est vitio compositionis ambiguæ posita sententia: ut *Aio te Æacida Romanos vincere posse* & fit ab Amphibolos. i. dubius.

Tautologos, verbis variis rem signat eandem.

Tautologia, est diversorum verborum aut orationum eandem rem significantium inculcatio: ut *Ipse egomet venio. exultans redeo gaudensque revertor.* Tautologia dicitur á tautotis i. identitas, & logia loquutio.

Macrologos, sermo nimium prolixus habetur

Macrologia, est longa sententia, res non necessarias comprehendens. Virg. *Postera iam summa spargebat lumine terras. Orta dies, cum primum alto se gurgite tollunt. Solis equi, lucemque elatis naribus efflant.* Satis fuerat dixisse, orta dies. Macrologia, traducitur longus sermo sine necessitate; à macros. i. longus.

Eclipsis, verbum. Reticentia verba subaudit.

Eclipsis unicum verbum. id est, dictionem subaudit Reticentia verò i. aposiopesis, plures dictiones supprimit Eclipsis, id est, defectus, seu defectio. *Terris jactatus & alto.* ——— deest in *Ter.* quam ego si sensero deest machinari fallaciam & acerrime puniam.

Est Ænigma, gravis nimium tibi sermo solutus

Ænigma est obscura sententia per obscuram similitudinem rerum. Mater mea me genuit, eadem mox gignitur ex me. Significatur enim aquã in nivẽ converti, & ex eadẽ rursus effluere *Diomedes* Mare concretũ in creta in ligneo campo, ubi caro humana ossibus ludebat, quo significatur sal in cretaceo salino, super mensam in quo manus talos jactabat. Ænigma, dicitur ab ænittomai, id est, obscurè loquor.

INORDINATAE ORATIONIS SPECIES.

Inordinatæ orationis species quinque.
- Tapinosis.
- Æschrologia.
- Cacophaton.
- Cacozelia.
- Cacosyntheton.

Magna Tapinosis tenui sermone recludit.

Tapinosis, est humilitas magnæ rei, non id agente sententia quod demonstrat ut apud Virgilium.

Dulichias vexasse rates ——————

Pro atrocissimè raptasse, ac laniasse. Tapinosis, à tapinos: i. humilis.

Æschrologus, nobis obscœna oratio fertur.

Æschrologia, est vitio compositionis, inverecunda oratio: ut compositio verborum obscœnæ significationis, &c. aut obscœna pronunciatio. ab aischros, id est turpitudo.

Est caco ritè phaton, quicquid sonat haud benè nobis.

Cacophaton, aut cacephaton, est obscœna pronunciatio, vel in compositione, vel in uno verbo. Arrigere apud poetas obscœnè capitur: ut Arrige aures Pamphile. Cacon id est malum, phaton, dictum hoc est malè sonans dictum.

Est cacozelon prava affectatio nobis.

Cacozelia est per affectationem decoris corrupta sententia: cum eo ipso dedecoretur oratio quo illam voluit author ornare: ut

Aureus axis erat, temo aureus, aurea summa.
Curvatura rotæ, radiorum argenteus ordo. &c.

Cacozelon, id est mala affectatio.

Haud benè compositum cacosyntheton esto Latinis.

Cacosyntheton est vitiosa dictionum compositio, vel indecens scriptura: ut *Terga fatigamus hasta*. Cacosyntheton, transfertur male compositum.

DE

Dictio transformata Poeta fit Metaplasmus.

Metaplasmus, est transformatio quædam recti, solitique sermonis in alteram speciem metri, ornatus necessitatisve caussa: ut cœlicolum induperator, dicitur à meta, i. trans, & plasma, i. figmentum.

Metaplasmi species sunt quatuordecim,

Prosthesis.	Apocope.
Epenthesis.	Diæresis.
Paragoge.	Synæresis.
Aphæresis.	Eclipsis.
Syncope.	Synalœpha.
Ectasis.	Antithesis.
Sistole.	Metathesis.

Adjice principio quidquã, sic Prosthesin edes.

Prosthesis, est appositio quædam ad principium dictionis literæ, vel syllabæ: ut Gnate, pro nate: retulit, pro tulit: astat, pro stat. Dicitur à pros, id est, ad: & thesis, positio, hoc est, appositio.

Adjice quid medio, sic fiet Epenthesis aptè.

Epenthesis, est appositio quædam ad mediam dictionem, literæ vel syllabæ: ut Reliquias, gemino ll, pro reliquias: alituum pro alitum. Epenthesis, dicitur ab epi, & en quæ cõjuncta significant inter, thesis Positio, ut sit interpositio: eandẽ significationem habet Parenthesis.

Adjice quid fini, pulchram facies Paragogen.

Paragoge est appositio quædam ad finem dictionis: ut Potestne, pro potest, a para, id est: & agoge, id est ductio, hoc est adductio.

Aufert quod capiti vates, ut Aphæresin edat.

Aphæresis, est ablatio de principio dictionis literæ vel syll. contraria Prosthesi: ut Pone metum, pro depone, ab aphairo, i. aufero.

E medio quicquam tollas, ita Syncopa fiet.

Syncopa est ablatio de media dictione, lit. vel syll contraria Epenthesis: ut Audacter, pro audaciter, a syn, i. con, & copto, incido. Est enim concisio: ut dixti commorat pro dixisti commoverat, &c.

Est Apo nempe cope, quicquã de fine recidens

Apocope, est ablatio de fine dictionis, literæ vel syllabæ contraria Paragogæ: ut Achilli pro Achillis ex apo, i. ab, & copto, scindo.

Ectasis extendit tibi jure puer breviandam.

Ectasis, est extensio syllabæ contra naturam verbi: naufragia media longa quæ brevis est: & Italia, prima producta quæ natura alioqui corripitur. Dicitur ab ecteino, i. produco. Eadem Diastole vocatur.

Producenda foret, quam Syſtola corripitipſa.

Syſtole, eſt coreptio ſyllaba contra naturam verbi facta, contraria Ectaſi: ut Aquoſus orion pro orion producte, à ſyſtello. i. corripio.

Syllaba per binas diviſa, Diæreſis eſto.

Dieræſis, eſt diviſio unius ſyllabæ in duas: ut Aulai pro aulæ: à diaireo, id eſt, divido.

Syllaba de binis eſt facta Synęreſis una.

Syneræſis, eſt conglutinatio duarum ſyllabarum in unam contraria Diæreſi: ut Phæton diſſyllabum pro triſſyllabo: à ſyn, i. con. & æreſis, diviſio, quaſi diviſorum conjunctio.

M, necat Eclipſis, ſeu vocalem Synalœpha.

Ellipſis, vel Eclipſis, eſt m literæ cum ſua vocali ante vocalem eliſio. Synalœpha, eſt vocalis ante vocalem interemptio in diverſis dictionibus: *O curvæ in terras animæ, & cœleſtium inanes.*
Eclipſis, ab ec & leipo. id eſt deficio & interpretatur eliſio. Synalœpha, i. colliſio: à ſynaleipho, i. conjungo.

Antitheſis fiet tibi, litera ſi varietur.

Antitheſis, eſt literæ pro litera poſitio: ut Olli pro illi, ab anti, i. pro, & theſis poſitio, quaſi aliud pro alio poſitio.

Eſt meta nempe theſis, ſi tranſponas elementũ.

Metatheſis, eſt literarum in alium locum transformatio nulla litera è dictione ſublata: ut Evandre, Tymbre pro Evander, Tymber, à meta, i. trans, theſis poſitio, quaſi tranſpoſitio.

Præpoſitura quidem mutata, Parallaga fiet.

Protheſeon parallaga, aut parallage, eſt præpoſitionum mutatio cum altera pro altera ponitur: ut Cur de te tantum licuit, pro in te. Protheſeon parallage transfertur præpoſionum mutatio, à pro, id eſt præ, & ante, & theſis poſitio

DE SCHEMATE.

Schemata dant ſpecies tibi Lexeos & Dianœas

Schema, eſt quicquid à ſimplici atque in promptu poſito dicendi modo vel poeticè vel oratoriè mutatur.

Schematis ſpecies ſunt duæ, { Dianœas, i. mentis vel ſenſus dicendi ſententiarum. / Lexeos. i. dictionis, verborum, ſermonis, orationum.

Schematis autem lexeos ſpecies multæ ſunt, ſed neceſſariæ traduntur per quas ſimiles colligentur.

Proled-

Prolepsis. Zeugma. Hypozeuxis. Syllepsis Asyntheton se Dialyton. | Polysyntheton Anadiplosis. Anaphora. Epanalepsis. Epizeuxis. | Paronomasia. Polyptoton. Hyrmos. Climax.

Schema transfertur cultus, figura, habitus. Dianœa, id est, sententia. Lexis, dictio.

Per partes referat totum, aut post facta Prolepsis.

Prolepsis, est præsumptio rerum ordine secutarum, vel cum numerus ante verbo redditur, quam personæ definiantur: ut

Interea reges, ingenti mole Latinus
Quadrijugo vehitur curru, &c ———
——— *bigis it Turnus in albis,*
Tum pater Æneas Romanæ stirpis origo
Et iuxta Ascanius magnæ spes altera Romæ,
Procedunt castris. &c. ———

Et dicitur Prolepsis, à pro, i, ante, & lepsis sumptio.

Verbo uno plureis sensus per Zeugma recludo

Zeugma est unius verbi conclusio, diversis clausulis aptè conjuncta: ut Adversatur libidini castitas, avaritiæ liberalitas, mediocriti luxuria, modestiæ superbia, strenuitati acedia. Zeugma interpretatur adjunctio à zeugnuo, jungo.

Iungit Hypozeuxis sua rebus verba quibusque

Hypozeuxis, est figura Zeugmati contraria ubi suum cuique clausulæ redditur verbum. Virg *Regem audit, & regi memorat, nomenque genusque. Quidque petat quidve ipse ferat. &c.* ———

Verbo uno varia est Syllepsis clausula nexa.

Syllepsis, est diversarum clausularum per unum verbum conglutinata conceptio: veluti. Virg. *Hic illius arma, hic currus fuit.*
A syn, i. con & lepsis captio. ut Sit conceptio.

Copula supprimitur, quo fiat Asyntheton aptè.

Asyntheton, est oratio sine conjunctionibus necessario subaudiris: ut Dum ætas, metus magister prohibebant, à privativa particula, a syn. i. con, & theton, i. positum, quasi incon positum.

Copula multiplicata facit Polysyntheton usq;

Polysyntheton est oratio multis nexa conjunctionibus. Virg.

Athamasque Thoasque, Pelidesque Neoptolemus.

Primusque Machaon. ——— à poly, i. multum & syntheton i. compositum, quasi multipliciter compositum.

Est Anadiplosis repetunt vbi carmina finem.

Anadiplosis, est versus finis in principio alterius repetitio: ut

——— *sequitur pulcherrimus Astur.*

Astur equo fidens. &c. ab ana, i. reiterum & diplosis duplicatio.

Principiũ fit idem nonnunquam versibus aptè:

Anaphora, est relatio verbi ejusdem, aut similis per principia complurium versuum: ut *Nate meæ vires mea magna potentia solus.*

Nate patris summi, &c ab ana, i. re, iterum & phora relatio.

Principio & fini reperitur versus eodem.

Epanalepsis est cum eadem dictio & principium versus, & clausulam tenet: ut *Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa.*

Et interpretatur reacceptio, sive replicatio, ab epi & ana, quæ conjuncta significant re, iterum & lepsis, acceptio.

Dictio format Epizeuxin cum vi geminata.

Epizeuxis, est ejusdem dictionis sine medio geminatio cum impetu pronunciationis, ut *Meme adsum qui feci in me convertite ferrum.*

O Rutuli, &c. ——— Interpretatur conjunctio aut combinatio.

In simili verbo ludit quandoque Poeta.

Paronomasia, est veluti quædam denominatio, vel quoties aliud nomen efficitur de alio: ut Næ isthæc inceptio est amentium, haud amantium, à para, est juxta, & onomasis, nominatio.

Mobile cuique suum fixo connectitur aptè.

Schesis-onomaton, est cum singulis nominibus epitheta connectuntur. *Marsa manus Peligna cohors, festina virum vis.*

Componitur ex nominativo schesis, i. habitus, & genitivo onomaton, i. nominum, quasi habitus vel habitudo nominum.

Principiis eadem est Paromœon, littera multis

Paronœon, est quando ab eisdem literis diversæ dictiones sumunt initium; ut *Machina multa minax minitatur maxima muris*

Paromœon i. simile à para i. juxta, & homoios, similis.

Verborum similis sit finis Homœoteleuton.

Homœoteleuton, est quum simili modo plurimæ dictiones finiuntur

untur: ut bella horrida, bella, ab omoios i. similis, & teleuton. i. finitum

Casus Homœoptoton erit similis tibi multus.

Homœoptoton, est oratio uno similique casu compacta & excurrens in eosdem, & similes casus. Ennius, Mœrentes, flentes, lacrymantes, ac miserantes: ab omoios, i. similis: & ptosis, casus.

Bella Polyptoton varii sit clausula casus.

Polyptoton, ex oratio casuum varietate distincta, aut clausula varios casus retinens: ut Littora littoribus contraria, fluctibus undas: & dicitur à poly, i. multus, & ptosis, casus.

Sermonis series prælonga vocabitur Hyrmos.

Hyrmos, est series aut constructio orationis continuæ, tenorem suum in multos versus protendens. Virg.

Principio cœlum ac terras camposque liquentes,
Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque astra &c.

Et dicitur Hyrmos quasi syrmos i. tractus à syro i. traho.

Everbo in verbum Climax it pulchra figura.

Climax, est de verbo in verbum gradatio quæ dicta reperit, & priusquam ad aliud descendat, in prioribus resistit: ut Aphricano virtutem industria, virtus gloriam, gloria æmulos comparavit. Interpretatur scala vel gradatio.

DE TROPIS.

Vertit ad improprium Tropus omnia significatum.

Tropus, est verbi vel sermonis à propria significatione in aliam cum virtute mutatio: ut vulpes pro astuto. Bacchus pro vino Dicitur à trope, i. versio vel mutatio.

Tropi species sunt tredecim:

- Metaphora.
- Catachresis.
- Metalepsis.
- Metonymia.
- Antonomasia.
- Epitheton.
- Synecdoche.
- Onomatopœia.
- periphrasis.
- Hyperbaton.
- Hyperbole.
- Allegoria.
- Homœosis.

Cæteræ omnes hujus speciei videntur.

Propter rem simile pro verbis verba repones.

Metaphora, est rerum, verborumque per similitudinem translatio: ut ridet prata à Metaphorein, i. transferre.

Esto Catechresis bona vocis abusio nobis.

Catachresis, est usurpatio nominis alieni: ut parricidam matris quoque aut fratris interfectorem dicimus: à cata, i. contra, & chresis, i. usus, quasi contra usum.

At Metalepsis erit transumptio facta gradatim

Metalepsis : transumptio gradatim facta, cum dictio aliud à sua propria significatione ex his quæ præcesserunt denotat : ut

Post aliquot mea regna videns mirabor aristas.

Post aliquot aristas, ergo post segetes, & sic æstates, & deinde post aliquot annos: à meta, i. trans, & lepsis. i. sumptio vel acceptio.

Dico Metonymiam, *Bacchũ bibo, Vina coronant.*

Metonymia, est nominum transmutatio, quoties pro inventore inventum, pro continente contentum, pro efficiente effectum, pro possesso possessorem, aut contra capimus. Metonymia transfertur nominis transmutatio. à meta, i. trans, & onoma, i. nomen.

Appellativum proprii vice sæpè locatur.

Antonomasia, est vocabulum quod sine nomine positum proprio ejus loco fungitur: ut Magnanimus Anchisiades pro Ænea. Saturnia pro Iunone, transfertur pronominatio aut pronomen. ab anti, i. pro, & onoma, i. nomen.

Exornat carmen fixo benè mobile quadrans.

Epitheton, est appositum nomini adjectivum, perpetuam ferme naturam rei indicans: ut Alma Ceres, pulchra Venus, Tristia bella: ab epi, i. ad, & theton positum quasi appositum.

Cũ pars pro toto cõtrave, synecdoche habetur

Synecdoche, est figura cum á parte totum intelligitur, aut contra: numerusque pro numero sumitur: ut

Da requiem puppi veniet cum frigidus annus.

Pro navi & hyeme. Interpretatur comprehensio.

Sæpè sonus caussam fingendi nomina præstat.

Onomatopœia est dictionis ex sono confictio, ut Mugio, pipio, hinnio ab onoma. i nomen & poieo, fingo. unde est nominis fictio.

Rẽ circũloquimur fit quãdo Periphrasis apte

Periphrasis, est circumlocutio quædam, quum id quod uno aut paucioribus verbis dici potest pluribus explicatur. Virg.

Et iam prima novo spargebat lumine terras.

Tithoni croceum linqueus Aurora cubile id est, dies oriebatur: dicitur à peri, i circum, & phrasis, locutio: ut Sit circumlocutio.

Valdè turbatus vocum sit Hyperbaton ordo.

Hyperbaton, est transcensio quædam, verborum ordinem perturbans. Virg.

Interea reges ingenti mole Latinus
Quadrijugo vehitur curru cui tempora circum,
Aurati bis sex radii fulgent a cingunt.

Solis ævi ſpecimen: bigis it Turnus in albis,
Bina manu lato criſpans haſtilia ferro
Hinc pater Æneas Romanæ ſtirpis origo.
Sidereo flagrans clypeo, & cœleſtibus armis.
Et juxta Aſcanius (magnæ ſpes altera Romæ)
Procedunt caſtris.———

Hyperbaton, verbi trāſgreſſio, interpretatur ab hyperbaino. i. trāſcēdo
Cujus ſpecies ſunt quinque { Hyſterologia, ſive hyſteron proteron { Anaſtrophe, { Syncheſis, Perentheſis { Tmeſis.

Hyſterō eſt proterō, poſtponas ſi ante locāda.

Hyſteron proteron, eſt ſententiæ cum verbis orde mutatus, Virg.

Et torrere parant flammis & frangere ſaxo.

Prius enim frangunt ſaxo quam torrent. Hyſteron, i. ultimum vel poſtremum. Proteron. i. prius. Hyſterologia, præpoſtera locutio.

Ordo inverſus erit tibi Anaſtropha prępoſiturę

Anaſtropha, eſt verborum tantum ordo præpoſterus: ut Italiam contra: maria omnia circum: anaſtrophe eſt reverſio vel inverſio: ab anaſtrepho:

Interjecta Parentheſis eſt, ſententia quævis.

Parentheſis, eſt interpoſita formatio diverſæ ſententiæ: ut

Æneas (neque enim patrius conſiſtere mentem. Paſſus amor rapidum ad naveis premittit Achaten. Interpretatur interpoſitio.

Syncheſis eſt prorſū vocū, aut confuſio ſenſus

Syncheſis, eſt hyperbaton obſcurum & omni parte confuſum: ut

Tres Notus abreptos in ſexu latentia torquet.
Saxa vocant Itali mediis quæ in fluctibus aras.

Syncheſis, i. confuſio, à ſyn. i. con, & cheſis fuſio.

Quoquā interpoſito per Tmeſin verbula ſcindo

Tmeſis, eſt unius compoſiti, vel ſimplicis ſectio, una dictione vel pluribus interjectis: veluti. *Eſt Boreæ regio ſeptem ſubiecta Trioni.*
Tmeſis diſſyllaba dictio eſt, idem ſignificans quod ſectio, à temno, i ſcindo eadem vocatur Diacope i. interciſio.

Exceſſus fidei manifeſtus, Hyperbola fertur.

Hyperbole, eſt oratio excedens fidem, augendi vel minuendi cauſa. Augendi ut Nive candidior: Minuendi. ut Vix oſſibus hærent: ab hyper. i. ſuper, & bolē vel bolos, i. jactus.

Dic Allegoriam, ſenſu ſi verba repugnent.

Allegoria eſt tropus quo aliud ſignificatur, aliud dicitur, & ita verba ſenſu. i. ſenſui repugnant. Virg. *Sed nos immenſum ſpacio confecimus æquor. Et iam tempus equum fumentia ſolvere colla.* id eſt,

Id est, quæ tractanda fuerant, affectum explicuimus. Dicitur ab allo & agoreuo, id est ab aliud agendo.

Illudens sermo recte Ironia feretur.

Ironia, i. dissimulatio aut illusio qua contraria ostenduntur sensui, quam verba præ se ferunt: ut

Egregiam vero laudem & spolia ampla refertis.
Tuque puerque tuus &c ———

Et dicitur ab eironeuomai quod est dissimulo, & cavillotnriè decipio.

Antiphrasis, verbum sit per contraria dictum.

Antiphrasis est unius verbi ironia: ut Bellum, quod minimè bellum, sic & lucus quod minimè luceat. Antiphrasis est per contrarium locutio ab anti, i. contra, & phrasis locutio.

At Charientismos tibi molliat aspera dictu.

Charientismos, est tropus qua dura dictu gratiùs proferuntur: ut Si interroganti. Num me quæsivit quispiam? respondebis, bona fortuna, i. nemo. Charientismos, i. gratificatio & urbanitas.

Sermo procul notus, festiva Parœmia fertur.

Parœmia, est accommodatum rebus & temporibus proverbium ut Lupus est in fabula, i. adest is cujus præsentia loqui vetamur: à para, i. juxta, & Oime, i. cantus vel cantilena, quasi juxta omnium cantilenam.

Sarcasmos nobis hostilis risio habetur.

Sarcasmos est plena odio atque hostilis derisio: ut Pyrrhus ad Priamum ——— *Referes ergo hæc & nuntius ibis.*
Pelidæ genitori illi mea tristia facta.
Degeneremque Neoptolemum narrare memento.

Simplicitas Asteismos erit, si rustica desit.

Asteismos, est tropus multiplex, numerosæque virtutis. Nam est quicquid rustica simplicitate caret, & facetæ satis urbanitate exprimitur: ut apud. Virg. in Bucol.

Qui Bavium non odit amet tua carmina Mævi
Atque idem jungat vulpes & mulgeat hircos.

Dicitur ab asteios, i. urbanus

Nota parũ demõstrat Homœosis mage notis.

Homœosis, est reiminus notæ per similitudinem ejus, quæ magis nota est demonstratio. Cujus species tres sequuntur: Icon, Parabola, Paradigma, ab omoios, i. quod sit similitudo.

Est Icon quoties formę bene confero formam.

Icon

Icon, est personarum inter se, vel eorum quæ personis accidunt comparatio: ut Os humerosque Deo similis. *Icon* iconis, imago vel similitudo.

Iure disertus erit quisquis rem comparat aptè.

Parabola est rerum genere dissimilium comparatio: ut

Qualis mugitus fugit cum saucius aras
Taurus: & incertam excussit cervice securim.

Parabola dicitur adjectio: à para, i. juxta, & bole jactus: ballo jacio. ut sit adjecta cuique rei comparatio.

Exemplum facti vel dicti sit paradigma.

Paradigma est exempli hortantis vel dehortantis enarratio, Hortantis. *Antenor potuit mediis elapsus Achivis.*
Illyricos penetrare sinus. &c.

Dehortantis *At non sic Phrygius penetrat Lacedæmona pastor.*
Ledaamque Helenam Troianas vexit ad urbes &c.

Paradigma est exemplum, paradeiknyo, i. exemplifico à para, i. juxta & deigma, i. signum.

MISCELLANEA RELIQVARVM FIGVRARVM DECLARATIO.

Multa figurarum descriptio nomina sumit.

Figurarum descriptiones variis è rebus varia sortiuntur nomina: ut descriptio temporis. Chronographia, Loci Topographia, Natalis, Genethliacon, Pugnæ: ut Monomachia, duorum singulare certamen. Naumachia, pugna navalis.

Invenies versum repetitum sæpè decenter.

Epimone est ejusdem versus frequens repetitio: ut in ludicro: Virg. *Incipe Mænalios mecum mea tibia versus, &c.*

Intercalaris versus dicitur. Interpretatur perseverantia & insistentia ab epimonos, i. constanter.

Respondere solent scriptores objiciendis.

Anthypophora est ad objicienda responsio: ut

Sum pius, heu doleo nam mihi sæpe nocet.

Posset quæri, cur doles te pium esse? huic tacitæ quæstioni sic occurritur, nam mihi sæpe nocet. Anthypophora est solutio Hypophora namque objectio dicitur, ab anti, i. contra, & hypophora quasi contra objectionem.

Quas tibi declarat Syntaxis non repetemus.

De appositione, evocatione, conceptione, prolepsi zeugmate, antiptosi, syntheli, & synecdoche, &c. quæ in Syntaxi dicta sunt, haud operæ pretium fuerit hic repetere, itaque illis supersedendum censeo:

Rem

Rem nimis ut notam ferimus nos ſępè tacere.

Paraſiopeſis eſt, quũ aliquid nos reticere dicimus. utpote omnibus notum: ut cum ſuſpitionẽ excitare majorẽ reticendo poſſimus: quale eſt illud in præſentia judices, in juſſu populi, quæ improbiſſime geſſerit, reticebo. Dicitur à para, i. apud ad præter, & ſiope. i. ſilentium.

Fingere perſonam res eſt percrebra poetæ.

Proſopopœia, eſt perſonæ fictio, quoties inanimatum ad animatum loquitur, aut contra, animatum ad inanimatum. ut Ovid.

Parve nec invideo ſine me liber ibis in urbem

Et apud eundem in Metamorph. ubi terra loquitur. Dicitur à Proſopon. i. perſona, & poio, i. facio vel fingo.

Laudatur verbi repetitio facta decenter.

Epanodos, eſt cum decore dictionis repetitio, ſive regreſſio plerunque cum negatione, & interdum ſine ea fit: Principatus bonus eſt, &c. Non bonus autem qui in tyrrannidem convertitur. Fit ex epi & ana, quæ conjuncta iterum vel retrò indicant, & odos via, quaſi in priorem viam regreſſio.

Virtutum vitiis interdum nomina dantur.

Paradiaſtole eſt cum rem noſtram dilatamus per interpretationes: ut Cum aſtutum ſapientem vocamus, prodigum liberalem, temerarium fortem. Componitur ex para, i. juxta, & diaſtole. i. dilatatio.

Hendiadyn facies ſolvens in mobile fixum.

Hendiadys figura eſt quum reſolvitur ſubſtantivum in adjectivum, ut ——— *chalybem frenoſque momordit*, pro chalybeos frænos, ——— *Pateris libamus, & auro* aureis pateris. Ad en. i. unum, & dia, i. per, & dyo, i duo: quando unum per duo dicitur.

Quando pati quod agit fero, contrave, Hypallage habetur.

Hypallage eſt figura, cum verbum per diverſum intelliguntur quum quod patimur, agere dicimur aut contra ut Trade rati ventos, pro trade ratem ventis. Ex hypo. i. ſub. & allage. mutatio.

Liptote erit quoties plus ſignificans minus aio

Liptote figura eſt qua minus dicimus, quam ſignificamus. ut haud parum doctus, i. multum, à leipomai, i. deficio.

Antitheton fiet quoties contraria nectes.

Antitheton eſt figura qua contraria contrariis opponuntur: ut

Frigida pugnabant calidis humanria ſiccis,
Mollia cum duris, &c. ———

Antithe-

Antitheton, i. contra positum : ab anti, contra, & theton positum.

Quæstio Erotema est inter numerata figuras.

Erotema est interrogatio : ut

Quis furor, O cives? quæ tanta licentia ferri.

Ab erotao, i. interrogo.

Dicta prius declarat Epexegesis apertè.

Epexegesis est antè dictorum expositio, vel declaratio : ut

Telle fuga Turnum, atque instantibus eripe fatis.

Dicitur ab epi, i. supra, & exegesis, i. expositio.

Emphasis est sensus major quã verba recludãt

Emphasis est figura altiorem præbens intellectum, quam verba ipsa declarant : ut *Semper ego auditor tantum?* ——— In ego est emphasis apud Iuvenalem En phasis interpretatur significatio: ab emphaino, i. demonstro.

Quod nihil ad sensum facit, esto Parelcõ ubiq.

Parelcon est dictionis aut syllabæ nihil ad sensum facientis adjectio : ut Adesdum paucis te volo. Dum Parelcon est, syllabica adjectio. Dicitur à parelco, i. produco.

Ob pulchra vocẽ quid factũ, Euphonia fertur.

Euphonia est mutatio quædam venustioris gratia soni : ut Redeo pro reeo, ab eu. i. bene, & phone vox, quasi bona vox.

Versus ad absẽtem, dicetur Apostropha sermo

Apostrophe est ad absentem sermonis conversio : ut Te nunc appello Aphricane, &c. ab apostrepho. i. averto.

Dic Allœothetam contra artem quid variatũ

Allœotheta est accidentium contra artem mutatio : ut

Pars in frustra secant, &c. ——— Continet enim sub se antiptosin, synthesin. & plures alias figuras. Et interpretatur aliter posita, ab alloios, i. alius, & varius, & theton, i. positum, thesis positio.

FINIS.